



- 1 Hoofdingang Walpoortstraat
- 2 Inkomhal
- 3 Trapzaal naar balkons en foyer
- 4 Foyer publiek
- 5 Ingang Korianderstraat
- 6 Ingang decors
- 7 Administratie
- 8 Foyer artiesten
- 9 Kleedkamer artiesten
- 10 Technische verdieping
- 11 Multifunctionele zaal
- 12 Hetpodium
- 13 Zijtoneel

Op heel korte tijd heeft het culturele Gent een volledig nieuw aangezicht gekregen. Dat komt omdat een aantal belangrijke theaterzalen grondig vernieuwd zijn, daar waar Gent nog maar een tiental jaar geleden de stad van de theaterruïnes was. Het meest spectaculaire succes werd gescoord door de Vooruit. Dit prachtige gebouw, de tempel van de arbeiderscultuur in Gent, was volledig verloederd. De theaterzaal werd jarenlang gebruikt als bioscoop. Op zeker ogenblik draaide men daar de betere film, maar de toeschouwer van toen herinnert zich vooral dat de zaal leeg was en dat, als hij niet oplette, hij door de kapotte zetel zakte.

Toen Erik Temmerman de zaal in handen kreeg en hij besloot om het gebouw een ernstige beurt te geven, is hij werkelijk van nul begonnen. Dat gebeurde in een eerste fase vooral met vrijwilligerswerk. Studenten gingen in de zomer de oude gelagzaal wit schilderen. Het resultaat van deze eerste, bescheiden ingrepen was verbluffend. Gent ontdekte één van de mooiste cafériumtes uit het land, en vanaf die eerste stap is de Vooruit in korte tijd uitgegroeid tot een ambitieus kunstencentrum. De Vooruit is zulk een royaal gebouw, dat er plaats gevonden werd voor de Blauwe Maandag Compagnie. Naast een uitstekende administratieve accomodatatie beschikt het

gezelschap er ook over een nieuwe zaal: een oude turnzaal die zich onder het dak bleek te bevinden. Ze is nu omgebouwd tot de Domzaal, een platte-vloertheater dat ook dienst doet als repetitieruimte.

Toen de Blauwe Maandag Compagnie uit Antwerpen vertrok, viel het oog van Stefaan De Ruyck, zakelijk leider van het gezelschap, op de Minard. Deze schouwburg stond leeg. In Gent heeft hij een legendarische klank, want hij was jarenlang de thuishaven van Romain Deconinck. De stadsvaderen, die wisten dat de Minard een tedere plek binnen het theatergemeed van de echte Gentenaar is, hadden het plan opgevat om de zaal te restaureren. Maar toen Stefaan De Ruyck en Luc Perceval op de proppen kwamen, werd niet zonder veel moeilijkheden van een 'historische reconstructie' afgezien. De Minard zou een modern theater worden, waar weliswaar de traditie gerespecteerd werd.

Het beleid van de nieuwe schouwburg werd uitgestippeld door vertegenwoordigers van drie belangrijke culturele instellingen. De Blauwe Maandag Compagnie, Hugo van den Berghe van het NTG en Erik Temmerman van de Vooruit werkten samen een plan uit. Het is een zeldzaam postief voorbeeld van samenwerking uit de culturele sector. De nieuwe Minard zal een plateau worden dat complementair werkt

met Vooruit, wat de receptieve werking betreft. Het zal ook het uitgelezen plateau zijn waar de Blauwe Maandag Compagnie zijn premières uitbrengt en het zal functioneren als een tweede plateau voor het NTG. Bovendien staan in de maand van de eindejaarsfeesten en tijdens de maand van de zomerse Gentse Feesten de deuren wagenwijd open voor het volktheater, en zet men de traditie van Romain Deconinck verder. Zelden is een schouwburg, dank zij deze wonderlijke constructie, een zaal van de hele stedse gemeenschap geweest.

Onlangs, kort na de opening van de Minard, stierf Romain Deconinck. De schouwburg stond te blinken van trots in zijn nieuwigheid. Maar op de gevel, of in de ramen, was er geen spoor om de overleden acteur en schrijver te eren. Nochtans heeft hij dat ruim verdiend en vele Gentenaars hadden zo'n gebaar ook verwacht. Cultuur is niet alleen het wegvagen van wat was, het is ook met tederheid en respect weten dat er een verleden bestaat. Een foto, een groet, meer niet. Maar toch zeker dat.

Johan Thielemans